

for a better environment

Green Sports Games

EL KİTABI

GELENEKSEL SPORLAR VE OYUNLARLA
YEŞİL HALK KATILIMI İÇİN ETKİLİ
STRATEJİLER VE ARAÇLAR

Co-funded by
Erasmus+ Programme
of the European Union

Erasmus+

Index

Introduction	3
GİRİŞ	
Objectives	4
AMAÇLAR	
ANA BAŞLIK 1: Katılım prizmasının yüzleri	5
ANA BAŞLIK 2: Yararlar, zorluklar ve iyi uygulamalar	6
ANA BAŞLIK 4: Ortaklığın içeriği ve amaçları	8
ANA BAŞLIK 4: Ortaklığın tanımlanması	9
ANA BAŞLIK 5: Değerlendirme planı	12
ANA BAŞLIK 6: Ortaklık için araçlar	13
SONUÇ	17
KAYNAKÇA	18

GİRİŞ

Bu el kitabı, kamu katılımı için bazı ilkeler ve en iyi uygulamalar, katılımcı bir sürecin farklı aşamalarında kullanılacak olası araçlar ve sürecin etkinliğini değerlendirmek için stratejiler sunar. Gençlerin spor yoluyla katılımı, çeşitli hesap verebilirlik, politika, düzenleme ve çevresel süreçlerde kritik bir unsur olarak kabul edilmektedir. Projenin spor yoluyla en önemli amacı, örgün olmayan bir eğitim sürecinde, insan davranışını veya tutumlarını daha fazla eleştirel çevre bilincine yönelik olarak değiştirmek için becerilerin

geliştirilmesini teşvik etmek

olduğundan, bu belge bu fırsatı sunmak ve

böyle bir süreç için araçlar ve yararlı bilgiler sunmak üzere tasarlanmıştır.

Gençlerin etkin katılımı yla, spor yoluyla katılımcı süreçte planlama, siyaset ve karar alma süreçlerinin ve sonuçlarının daha verimli, eşitlikçi ve sürdürülebilir olması beklenmektedir.

Hayvan temelli deneylere alternatifler yürüten veya kullanan bilim adamları, çalışmalarının toplumun bilimde hayvanların kullanımına ilişkin taleplerini dikkate alabilmesi için kamu katılımı becerilerine ihtiyaç duyarlar. Dünya çapında doğal kaynaklar ve sağlık yönetimi sektörlerindeki araştırma ve deneyim, halkın katılımının daha iyi kararlara yol açtığını kanıtlamış ve yerel veya bağımsız bilgi kaynakları sağlayarak ve alternatif yönetim stratejilerini inceleyerek güven inşa etmektedir. Ayrıca belirsizlikleri, gecikmeleri, çatışmaları ve yasal maliyetleri de azaltır. Buna rağmen, bu süreçlerde yer alan çok az karar verici ve politika, yönetici ve bilim adamı, katılımcı süreçleri planlama ve uygulama yeteneklerini geliştirmek için resmi eğitim veya mesleki gelişim fırsatlarına sahiptir.

Kısaca ve söylenenler ışığında, bu el kitabı ile bir pilot deneme katılmak istiyorum, olmayan bir örgün eğitim yönü ve gençlerle spor yoluyla, onları kendi antrenörleri / personel ve STK liderleri ile daha büyük bir eleştirel çevre bilincine kamu katılım becerilerini yükseltmek için izin alternatifleri yol açabilir.

Amaçlar

Bu kılavuzun amacı antrenörler, karar vericiler, yöneticiler ve sosyal bilim adamları gelişiminde yardımcı olmaktır:

1. katılım için temel kavramların ve en iyi uygulamaların anlaşılması;
2. etkin kamu katılımı için kullanılabilir farklı araçlara aşinalık ve spor gibi farklı koşullarda hangi araçların uygun olduğunun bilinci;
3. Ortaklık işlemleri stratejilerinin değerlendirilmesi

Sonunda bu kılavuz, aşağıdaki sorunların cevaplarına da odaklanacaktır.

- ✓ Halkın katılımı nedir?
- ✓ Halkın katılımına neden ihtiyaç duyarız?
- ✓ Kimler katılımcı olabilir?
- ✓ Bunu nasıl yaparız, bunun için uygun araçlar nelerdir?

✓ Özel araçları nerede ve ne zaman kullanırız?

Bu kılavuz, Ambus ve Krishwamy tarafından halkın katılımını düzenlenen müfredatın öğrenilmiş materyali olan altı ana başlığını tanımlamaktadır (2009):

Başlık 1: Katılımcı prizmasının yüzü

Başlık 2: Yararları, zorlukları ve iyi uygulamaları

Başlık 3: Ortaklığın içeriği ve amaçları

Başlık 4: Ortakların tanımlanması

Başlık 5: Değerlendirme planı

Başlık 6: Ortaklık için araçlar

Her başlık, aşağıda belirtilen bölümlere dağıtılarak tartışılmıştır.

ANA BAŞLIK 1: Katılımcı prizmasının yüzleri

The learning outcomes of this Topic are:

Başlıktaki öğrenme çıktıları

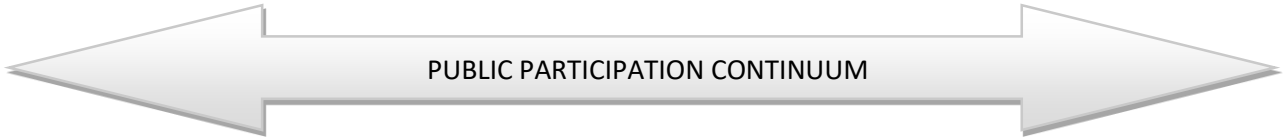
1. Ortaklık tanımının açıkça ifade edilmesi
2. Ortaklıkta Karar verme işlemlerinin farklı seviyelerinin tanımlanması

Ortaklık "insanların bireysel veya örgütlü gruplar aracılığıyla doğrudan kamusal katılımın çeşitli biçimleri, bilgi alışverişinde bulunabilir, fikirlerini ifade edebilir ve çıkarları dile getirebilir ve kararları veya belirli sorunların sonuçlarını etkileme potansiyeline sahiptir

Bireylerin, toplulukların ve paydaş gruplarının bilgi alışverişinde bulunabileceği, çıkarları dile getirebileceği ve doğal yönetim konularının kararlarını veya sonuçlarını etkileme potansiyeli olduğu yerdir (Means ve diğerleri, 2002; DSE, 2005a). Bu, halkla uzmanlar veya yöneticiler arasındaki çift yönlü bir süreçtir ve halkla ilişkiler uygulamalarında tek yönlü bilgi akışı ile karıştırılmamalıdır. Katılım, başkalarının görüşlerine saygı duymaya ve yer açmaya isteklidir. Katılım pek çok durum için ideal olmayabilir. Ancak, aslında katılmadıkları veya durumun katılım için uygun olmadığı durumlarda katıldıkları söylenmemelidir. Bu nedenle katılımcı yaklaşımlar genellikle bir süreklilik içinde sınıflandırılır (Beckley ve ark., 2005; Arnstein, 1969; British Columbia Genel Denetçisi, 2008; IAP2, 2007a). Aşağıdaki tablo (Tablo 1), her aşama için uygun araçların örnekleri ile birlikte halkın katılımı sürekliliğindeki farklı aşamaları açıklamaktadır.

Table 1. Ortaklığın devamı için çeşitli aşamalar (Krishnaswamy'den uyarlanmıştır, 2012)

Bilgi değişimi	Sorgulama	İşbirliği	Ortak yönetim/Kontrol
Bilgi, diyalog için iletişimde sınırlı fırsatta tek yönde iletilir.	Karar vermede kamouyu aranır ve dikkate alınır. Bilgi iki yönde akar fakat, karar vericiler alınan yorumları kabul etme ihtiyacı duymazlar.	Kamu temsilcileri çözümlerin geliştirilmesinde aktif olarak yer alır ve kararları doğrudan etkiler. Bu genellikle faaliyetleri içerir.	Karar alma yetkisi ve bazen halkın katılımını organize etme sorumluluğu kısmen veya tamamen doğrudan halka veya temsilcilerine devredilir
Örnekler: Tartışma belgeleri, Yorum kağıtları	Örnekler: Duruşma, Soruşturma, Açık hava	Örnekler: Yuvarlak masa, atölye çalışmaları, Kamu danışma komiteleri	Örnekler: Topluluk sporları meclisi

Belirli bir aracı kullanırken beklenen katılım düzeyini kavramsallaştırmaya yardımcı olan nominal katılımı (örneğin bilgi alışverişi) ve toplam katılımı (örneğin, ortak yönetim veya ortak yönetim) kapsayan "süreklilik".

Halkın katılım sürecindeki bir kişi, deneyimlerinin veya katılımcı yaklaşımının sürekliliğe nerede uyduğunun farkında olmalıdır. Bu farkındalık, katılımcı sürecin şeffaflığını artıracaktır. Ayrıca, profesyonelin katılımcı bir süreç için uygun araçları seçmesine yardımcı olacaktır.

Katılım çeşitli yaklaşımları, süreçleri ve araçları kapsamaktadır. Katılımı "sağlamanın" doğru bir yolu yoktur; bir sanat ve bir zanaattır ve pratik gerektirir. Bununla birlikte, bir sonraki bölümde tartışılacak olan etkili katılımcı süreçlerin tasarlanmasına yardımcı olan bazı yol gösterici ilkeler ve en iyi uygulamalar vardır.

ANA BAŞLIK 2: Faydalar, zorluklar ve iyi uygulamalar

Öğrenme çıktıları

1. Katılımın ortak faydalarını ve zorluklarını tanımak.
2. Halkın katılımına dair iyi örnekleri tanımak (değerler ve etik kurallar)

Burada ortaklığın faydaları ve zorlukları vardır. (Beckley et al., 2005; DSE, 2005a). Profesyoneller, ortaklık işlemlerini planlarken dikkate almalıdırlar.

Halkın katılımının bazı faydaları

- ✓ Katılımcı kararları farklı bakış açılarından ve değerlerden çok daha kapsayıcıdır.
- ✓ Ortaklık, daha iyi ve çok paylaşımlı kararlarda sonuçlandırılabilir.

- ✓ Ortaklık süreli ve sürdürülebilir çözümlerle geliştirilebilir.
- ✓ Ortaklık, kararlarda meşruluğu ve uygunluğu teşvik etmelidir.

Katılımcıların katılmalarını zorlaştıran bazı işlemler:

- ✓ Ortaklık çok fazla zaman, güç ve kaynak gerektirir.
- ✓ Ortaklık yaygın baskıncıların daha azalması sonuçları ile başarıya ulaşabilir.
- ✓ Kötü yapılırsa, katılım mevcut çatışmaları daha da kötüleştirebilir

İlaveten, destek verilen halk katılım işlemlerinde organize edilen ilgili gruplarla yönlendirilmeyenler daha çok genel halk işlemleri gibi aynı sonuçları vermektedir.

Profesyoneller ve akademisyenler ortaklık için deneyim ve analiz çalışmalarına dayalı bazı ilkeler ve iyi uygulamalar tanımlamışlardır.

Uluslararası halk katılımı derneği (IAP2, 2007b) ortaklığın temel değerlerini tanımlamıştır.

IAP2'nin temel değerleri:

Halk katılımı karar alma işlemlerine katılma hakkının karar alma sürecini etkilemesi üzerine kurulmuştur.

- ✓ Halk katılımı, halkın karar verme akımına katkı sağlamaya söz vermesini içerir.
- ✓ Halk katılımı, karar alıcıların, bütün katılımcıların tanınmasını, iletişimi, ihtiyaçları ve ilgilerini kapsayan sürdürülebilir kararların almalarını sağlar,
- ✓ Halk katılımı, insanların potansiyel etkilerini veya ilgilerini arar ve karar vermeyi kolaylaştırır.
- ✓ Halk katılımı ortaklığın nasıl dizayn edileceğinde katılımcıların katkılarını arar.
- ✓ Halk katılımı, gerekli bilgilerle katılımcılara ortaklık için anlamlı bir yok sağlar.
- ✓ Halk katılımı kararların nasıl katkı yaptığıyla ilgili olarak paydaşlarla iletişim kurar.

Sonuç olarak, Uluslararası Halkın Katılımı Derneği'nin (IPA2,2010) üyeleri için, her bir projede bizim de inandığımız etik kodları vardır.

Etik Kodlar:

- 1. Amaç.** Etkilenen tüm paydaşların çıkarlarını ve endişelerini birleştiren ve karar alma organının ihtiyaçlarını ele alan daha iyi kararlar alma süreci olarak halkın katılımını destekliyoruz.
- 2. Uygulayıcının rolü.** Halkın karar alma sürecine katılımını artıracamız ve karar vericilerin halkın kaygı ve önerilerine yanıt vermesine yardımcı olacağız.
- 3. Güven.** Tüm katılımcılar arasında süreç için güven ve güvenilirlik yaratan eylemler üstlenecek ve teşvik edeceğiz.
- 4. Halkın rolünü tanımlamak.** Karar alma süreçlerinde halkın rolünü doğru şekilde ele alacağız ve tanımlayacağız.
- 5. Açıklık.** Kamunun karar anlayışı ve değerlendirmesi ile ilgili bilgilerin açıklanmasını teşvik edeceğiz.
- 6. İşlemlere erişim.** Paydaşların halkın katılım sürecine ve kararları etkileme fırsatına adil ve eşit erişiminin olmasını sağlayacağız.
- 7. Topluma saygı.** Topluluğun çıkarlarını kutuplaştırma riski taşıyan veya “böl ve fethet” gibi görünen stratejilerden kaçınacağız.
- 8. Savunma.** Halkın katılım sürecini savunacağız ve projenin ilgisini, partisini veya sonucunu savunmayacağız.
- 9. Taahhütler.** Karar alıcılarınkiler de dahil olmak üzere, kamuya yapılan tüm taahhütlerin iyi niyetle yapılmasını sağlıyoruz.
- 10. Pratik Destek.** Alandaki yeni profesyonellere rehberlik edeceğiz ve halkın katılımının değeri ve kullanımı konusunda karar vericileri ve halkı eğiteceğiz.

ANA BAŞLIK 3. Ortaklığın içeriği ve Amaçları

Bu başlıktaki öğrenme çıktıları:

1. Halkın katılımının meydana geldiği çeşitli bağlamsal faktörleri tanımak;
2. Planlama ve karar alma süreçlerine halkın etkin katılımı için net hedefler geliştirmek.

Etkili ortaklık, dikkatli bir planlama ve açıkça ortaklığın neden kurulduğunun belirlenmesine bağlıdır.

Ortaklık için gerekli itiyaçlar ve şartlar nelerdir?

Katılımcı bir sürecin destekçisinin bir katılımcı sürece başlamadan önce sorması gereken bazı çerçeveleme soruları vardır (DSE, 2005b) ve aşağıdaki tabloda sunuyoruz (Tablo 2).

Table 2. Ortaklık işlemlerinin soruları tablosu

NEDEN	NE	KİM	NASIL	NE ZAMAN	NEREDE
Halkın katılımını gerektiren veya üreten durum	Ulaşılacak istenen hedefler ve sonuçlar	Olası katılımcıların profilleri- ilgileri, deneyimleri, değerleri vs.	Kullanılan yaklaşım, araçlar ve metodoloji	Halk katılımının son tarihi	Halk katılımının yeri

Katılımı etkileyen çeşitli faktörler vardır (örneğin, sosyal, politik, kültürel, ekonomik ve kişisel); etkin bir halkın katılım süreci geliştirilirken bunların tümü tanınmalıdır. Bir halkın katılımı programı geliştirilirken tarihsel, yasal ve politik bağlamın dikkate alınması gerekir.

Etkili katılım planlamasında kritik bir adım, neyi başarmak istediğinizi belirlemektir. Katılımcı bir sürece başlamadan önce, yöneticiler “SMART” hedeflerini belirlemelidir: Spesifik, Ölçülebilir, Ulaşılabilir, İlgili, Gerçekçi ve Son Tarih (DSE, 2005b).

Ana Başlık 4. Kimin katılımcı olacağını tanımlamak

Bu modülden öğrenmenin sonucu, farklı çıkar gruplarını, paydaşları ve vatandaşları ve bunların kamusal bir katılım sürecinde alınan kararları nasıl etkileyebileceklerini (veya bundan etkilenebileceklerini) belirlemektir.

Etkili halk katılımı planlaması en baştan kimin dahil edilmesi gerektiğini belirlemeyi içerir. Bu, “genel kamu” ve örgütlü çıkar gruplarının katılımını içerebilir. “Genel halk” potansiyel olarak birbiriyle çelişen birkaç değeri ve bakış açısını kapsar.

Katılımcı bir süreçteki paydaşlar sorunları, kararları veya sonuçları etkileyen veya bunlardan etkilenen kişiler veya gruplardır.

Kaynak yönetimi kararlarına resmi veya gayri resmi katılımı olan ve aşağıdakileri içeren gruplar ve bireyler: görev süresi sahipleri, kaynak kullanıcıları, yerel topluluk grupları, sivil toplum kuruluşları (STK'lar) ve araştırma kurumları.

Paydaşların katılımdan nasıl yararlanacakları (nedenler veya kazanımlar) hakkında bilgiye ihtiyaçları vardır.

Katılımın faydalarını açıklamak için kullanılabilir bazı nedenler şunlardır:

- ✓ Tasarım, süreç ve kararlardaki mülkün bir parçasıdır ("sahipler" rolünün bir parçasıdır);
- ✓ Bilgiyi öğrenme ve geliştirme katılımcıya doğrudur. (Bireysel ve kurumsal kendi kendini geliştirme)
- ✓ Ağ ve bağlantı kurma. (sizin bağlantı kurduğunuz ağı ve güç akışını içerir);
- ✓ Bakış açısını çeşitlendirme yardımı (kendini gerçekleştirme ve toplu alışkanlık);
- ✓ Fikir ayrılığını azaltma ("başış sağlayıcı" olarak organizasyon rolünü yerine getirme);
- ✓ Karar verme veya çözüm üretmede başarı şanslarını içerme;

Etkili katılım için, insanların diğer insanların aynı sorunu farklı açılardan görebileceğini kabul etmesi ve saygı duyması gerekir. Katılım profesyonelinin farklı değerleri tanıması ve saygı duyması gerekir.

Katılımın temel değerlerinden biri mümkün olduğunca kapsayıcı olmaktır (BC Genel Denetçi, 2008). Ancak, bunu söylemek bazen yapmaktan daha kolaydır. Sıkça kullanılan bazı katılımcı süreçler, en iyi çabalara rağmen geniş kapsamlı değildir.

Farklı paydaşların süreç ve sonuçları üzerindeki etki düzeyini, paydaşların sürece dahil olan konulardaki perspektifleri ve katılımcı süreçlerle geçmişteki deneyimlerini dikkate almak da önemlidir (Crosby, 1992). DSE (2005c, s. 87), kamusal bir katılımcı sürece dahil olmanın en önemlilerini belirlemeye yardımcı olması için bir paydaş analizi matrisi kullanılmasını önermektedir. Bu matris, aşağıdaki tabloya göre paydaşların "etki" düzeylerine göre "önem" seviyesini temsil etmektedir (Tablo 3).

Tablo 3. Katılımcı süreçte paydaş analizi matrisi

ETKİ \ ÖNEM	Yüksek / Orta	Düşük / Bilinmez
	Yüksek / Orta	<p>A</p> <p>Bunlar çok önemlidir. Uygulayıcı kuruluş, etkin bir koalisyon sağlamak için beklentilerini ve çıkarlarını göz önünde bulundurmalıdır.</p>
Düşük / Bilinmez	<p>C</p> <p>Bu paydaşlar çıkarlarını korumak için yeterince bilgilendirilmelidir. Yalnızca sınırlı izleme ve yönetim gerektirirler.</p>	<p>D</p> <p>Bu paydaşlar en düşük önceliklidir. Yalnızca sınırlı izleme ve yönetim gerektirir.</p>

Katılım sürecinin geliştirilmesinden sorumlu kişi (ler) ve kuruluş (lar) da kendi çıkarları, önyargıları ve sürece kişisel katılımlarının farkında olmalıdırlar (DSE, 2005c).

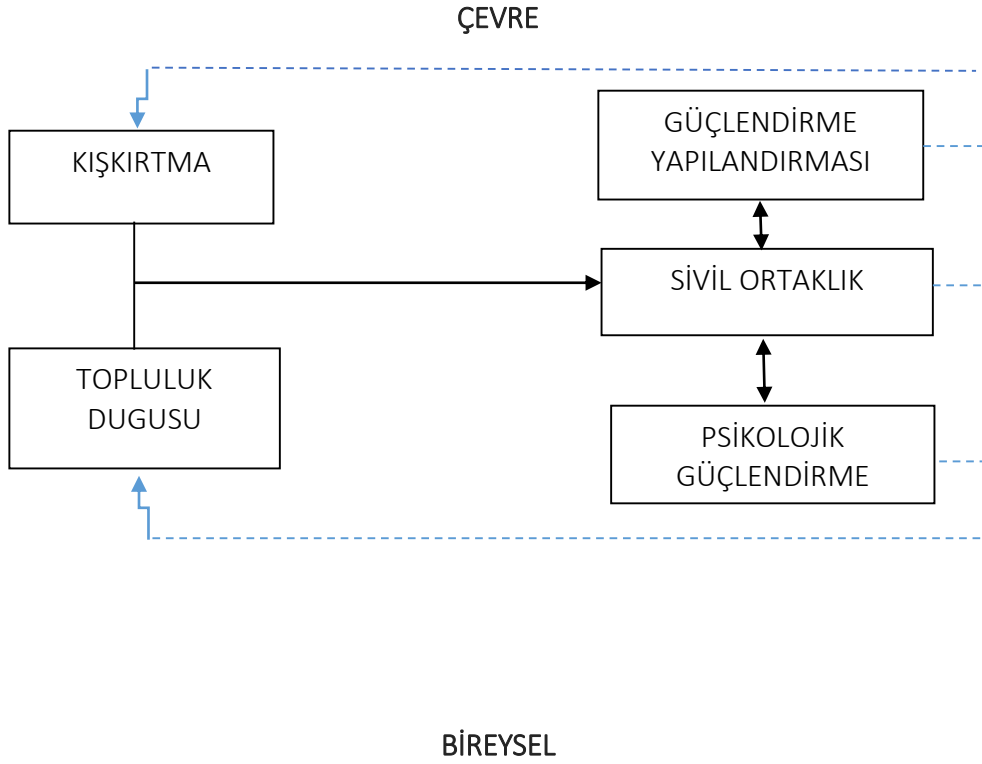
Bu bölümde toplum duygusu, sivil katılım ve yetkilendirmenin birbiriyle nasıl ilişkili olduğu anlatılmaktadır.

Kieffer (1984), üç faktör içeren katılımcı yeterlilik konusunu ele almaktadır:

- ✓ Sivil katılım için beceri sahibi olduğu bilincinde olma;
- ✓ Sosyo-politik çevreyi anlama kritiği yapma;
- ✓ Toplumsal eylemler için bireysel ve toplu kaynakları ortaya çıkarma;

Kavramsal model, Kieffer (1984) tarafından yapılan çalışmada tarif edilen ve güçlendirme ve sivil katılım çalışmaları ile desteklenen süreci temsil etmektedir. Model esas olarak Florin ve Wandersman (1984), Zimmerman (1995, 2000) ve B. McMillan ve arkadaşlarının kavramsal tartışmalarına dayanmaktadır. (1995). Aşağıdaki şekilde gösterildiği gibi, bireyin niteliklerini (örneğin, psikolojik güçlendirme), çevrenin (örneğin provokasyon, organizasyon temelleri) ve aralarındaki etkileşimi (topluluk duygusu, sivil katılım) içerir (Şekil 1).

Şekil 1. Kieffer'in ortaklık işlem modeli (1984)

Model, bir topluluk duygusu paylaşan bir bölge veya ilişkisel topluluk içinde yaşayan bir birey olarak başlar.

Topluluk duygusu, D. W. McMillan ve Chavis'in (1986) tarafından, bağlılık, duygusal bağın paylaşımı, üyeler arasında ihtiyaçların karşılanması ve tatmin edilmesi ve topluluk üyeleri arasındaki karşılıklı etki gibi topluluk duygusunun tanımında belirtilen nitelikleri içerir. Ayrıca sivil görev veya daha geniş topluma karşı kişisel sorumluluk duygusu içerir.

Toplum duygusu provokasyon tarafından tehdit edilmektedir. Bu provokasyon, bir şirketin bir köyü bir baraj inşa etmek için yıkma planı, şiddetli kişisel saldırı veya taahhütlerini yerine getirmeyen bir yüklenici gibi yakın tarihli ve spesifik bir olay olabilir (Burgess, 1990; Kieffer, 1984).

Topluma karşı göze çarpan bir provokasyon, modelin sonraki üç unsuruna yol açar: bireyin sivil katılımı, bireyin kolaylaştırıcı bir konfigürasyonu ve psikolojik güçlendirilmesi ile katılım.

Vatandaş katılımı sosyal bilimcilerin endişesi olmuştur. Bu araştırmanın çoğu ırk, sosyoekonomik durum, mülk unvanı ve ikamet süresi gibi demografik değişkenlerin etkisine değinmiştir.

Ana Başlık 5. Değerlendime planı

Bu konuyu öğrenmenin sonucu, katılımcı süreçlerin etkinliğini değerlendirmenin yollarını belirlemektir.

Katılımcı süreçlerin planlamasının kritik, ancak çoğu zaman eksik veya ihmal edilmiş bir kısmı izlenmektedir. Katılım için en iyi uygulama, değerlendirmeyi “döngüyü kapatmak” ve değerli geri bildirim ve öğrenme (öğrenilen dersler) oluşturmak için planlamaktır. Bu, katkılarının karar verme sürecine nasıl dahil edildiğini belirlemek için katılımcılara geri dönmeyi de içerir.

Halkın katılımının iyi bir uygulaması, katılımcı sürecin başarılı olup olmadığını değerlendirmek için bir plan geliştirmektir.

Bir değerlendirme yapısının gelişimini planlarken, aşağıdaki tabloda (Tablo 4) etkili bir değerlendirme için dikkate alınması gereken bir dizi soru içeren bir tablo öneriyoruz.

Tablo 4. Değerlendirme yapısı için soru kılavuzu

Değerlendirmenin Amacı	Kimin için Ne...	Veri Nedir?	Kaynaklar
Değerlendirmenin amacı nedir?	Farklı bireyler ve kuruluşlar, farklı bölümlerle veya tüm süreçle ilgilenecekler mi?	Hangi bilgiler toplanacak ev bu veriler nasıl işlenecektir?	Değerlendirmeyi gerçekleştirmek için hangi kaynaklara (örneğin, zaman, finansman ve deneyim) ihtiyaç duyulacaktır?

Başlık 3'te açıklanan “SMART” hedefleri, aşağıdaki şekilde gösterildiği gibi kısaltmanın her harfine yanıt vererek katılımcı bir süreç için bir değerlendirme çerçevesi geliştirmek için de kullanılabilir (Şekil 2).

Şekil 2. SMART açılımı

Ana Başlık 6. Katılımcı Araçları

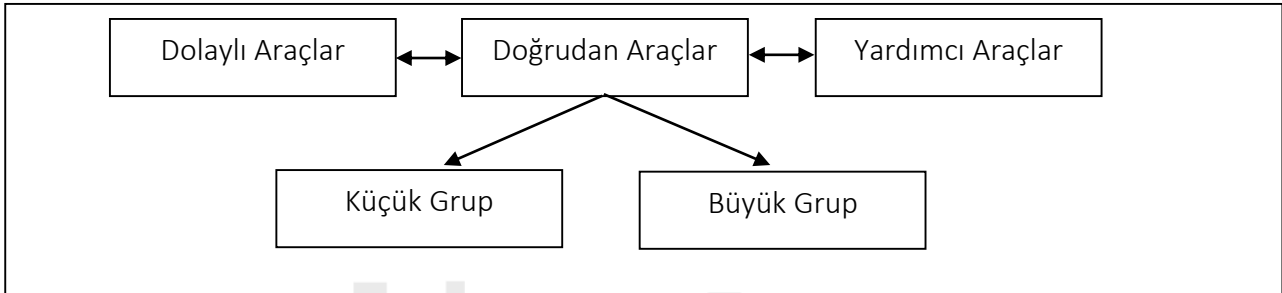
Bu son konuya ilişkin öğrenme çıktıları, farklı katılım düzeylerini elde etmek için kullanılacak çeşitli katılım araçlarını tanımlamak ve böylece belirli durumlar için uygun katılım araçlarını seçmek için yönergeler sağlamaktır.

Katılım için uygun aracın (veya araç setinin) seçimi katılımın amacına bağlı olacaktır.

Bu nedenle, araç seçimi aşağıdakilere göre değişir:

- ✓ Yönetimin amaçları, hedefleri ve istenen sonuçlar;
- ✓ Profile Topluluğun profili ve politik-sosyal bağlamı;
- ✓ Proje büyüklüğü, bütçe, zamanlama ve tahsis edilen kaynaklar;
- ✓ Yönetim ekibinin becerileri ve bulunabilirliği.
- ✓ Beckley ve ark., (2005, s. 27), aşağıdaki şekilde gösterildiği gibi, halkın katılımı için çeşitli araçları sınıflandırmak için bir organizasyon yapısını önermektedir (Şekil 3).

Şekil 3. Halkın katılımı araçları için çerçeve düzenleme (Beckley' ve ark., 2005)

Araçları dolaylı (şahsen değil) veya doğrudan (şahsen) olarak sınıflandırılır ve daha sonra küçük veya büyük gruplar için yararlı araçlara bölerler.

Dolaylı araçlar arasında yorum sayfaları, ücretsiz hatlar, referandumlar ve anketler bulunur. Doğrudan araçlar arasında kamu danışma komiteleri, odak grupları, çalıştaylar, yuvarlak masalar, açık evler ve halka açık oturumlar bulunmaktadır.

Buna karşılık, ortaya çıkan araçlar, bilgileri veya teknik ayrıntıları görsel olarak iletmek üzere tasarlanmıştır ve genellikle elektronik veya internet tabanlıdır. Topluma dayalı haritalama, 3D görselleştirme yazılımı ve katılımcı televizyon tabanlı araçlar bunlara örnektir (Beckley ve ark., 2005). Doğrudan ve dolaylı halk katılımı araçları arasındaki ayrım, halkın katılımı sürekliliği ile ilgili olabilir (bu Kılavuzun Tablo 1, s. 5'deki örneklere bakınız).

Daha işbirlikçi katılımcı yöntemler yüz yüze tekniklerle (doğrudan araçlar) ilişkilendirilme eğilimindedir.

Ancak bu genel ayrım, sosyal ağlar (örneğin, Facebook) ve web diyalog teknikleri gibi “yeni” bilgisayar tabanlı ve “uzak” katılımcı araçlarla parçalanmaya başlıyor.

Genel olarak, halkın katılım sürecinin farklı aşamalarında, ilgili tarafların erişiminden başlayarak, ortak bir anlayış oluşturarak, ortak bir vizyon ve hedefleri tanımlayan, değerlendirme ve karar verme için bir dizi araç kullanılacaktır.

Katılım planlamasında, başarılı bir katılımcı sürecin kriterlerine ve göstergelerine dayanarak farklı araçların performansını değerlendirmek de yararlıdır. Halka açık bir katılımcı sürecin değerlendirilmesi bağlamında, kriterler geniş anlamda başarılı bir katılımcı sürecin doğasında bulunan değerler olarak tanımlanabilir. Göstergeler, kriterlerin yönlerini ölçer ve katılımcı bir süreçte kullanılan araçların, istenen sonuçları veya doğru kararları elde etmek için başarısını ve uygunluğunu değerlendirmek için kullanılır.

Beckley ve ark. (2005, s. 21), katılım araçlarını değerlendirmek için kriterleri ve göstergeleri üç ana unsurda sınıflandırır: genişlik, derinlik ve sonuçlar.

Tablo 5. Başarılı ortaklık aracının merkezi değerlendirme kriterleri ve göstergeleri (Beckley'den uyarlanmıştır et al. 2005)

MERKEZİ BİLEŞENLER	KRİTER VE GÖSTERGELER
GENİŞLİK	<p>Temsil - Çok çeşitli kamu değerlerini içerir; Erişilebilirlik - Tüm kamu yararları için hazır olun; Yenileme - Zamanla yeni katılımcılara izin verin; Anonimlik - Gerektiğinde katılımcıların kimliklerini koruyun.</p>
DERİNLİK	<p>Dinleme ve karşılıklı konuşma – Bilginin iki taraflı akışını sağlar; Esneklik – Erişilebilirlikte esnek olun; Deliberation – Dürüslük ve açık tartışmalarda fırsatlar sunun.; Açıklık ve güvenilirlik – Açıkça anlaşılabilir bir şekilde, değere dayalı bilimsel ve diğer kaynaklardan bağımsız katkıları teşvik eder ve sunar; Bağlantı kurma – Kişisel ve kurumsal olumlu bağlantılar kurulur;</p>
SONUÇLAR	<p>İlgi – Karar verme süreçlerine sirayet eder; Verim – Kararların kalitesini geliştirir; Karşılıklı öğrenme – tüm katılımcıların bilgisine katkıda bulunur; Karşılıklılık - Ödül veya teşvik; Maliyet - fayda oranı – Ürün veya sonuç girdilere göre ekonomik olmalıdır.</p>

“Genişlik” ana unsuru, bir sürecin, karar verme sürecine geniş bir yelpazede kamu değerlerini yeterince dahil etme derecesini ifade eder.

Halkın katılımının “derinliği” katılımın kalitesini ölçer ve katılımcı bir süreçteki katılımcılar arasındaki değişim düzeylerini ele alır.

Üçüncü ana unsur olan “sonuçlar”, katılımcı sürecin hedeflerini - sürecin, katılımcılar tarafından belirlenen ortak vizyonu veya hedefleri ne kadar iyi karşıladığını ifade eder.

Ajanslar genellikle katılımcı bir sürece sponsor olur ve süreç için belirli hedef ve beklentilere sahiptir. Bu merkezi unsur, sürecin bu hedef ve beklentileri ne ölçüde karşıladığını ölçer.

Beckley ve diğerleri, 2005, halkın bu kriterlere ve göstergelere karşı doğrudan ve dolaylı katılımı için çeşitli araçları değerlendiren bir referans kılavuzuna sahiptir.

Belirli halk katılım araçları tüm kriterler ve göstergeler için üst sıralarda yer almayabilir. Örneğin, anketler gibi dolaylı yöntemler katılımcılara bir sorun hakkında daha fazla bilgi edinmeleri için çok az fırsat sunmaktadır. Ancak genellikle ekonomik, anonim ve genel halkın daha temsilcisidir. Öte yandan, çalıştaylar ve yuvarlak masalar gibi doğrudan yöntemler, büyük öğrenme fırsatları sunmakta, farklı değerlere sahip bireyler arasında diyalog kurmak ve uygulanabilir çözümleri belirlemektedir.

Katılımcı bir süreç tek bir olay veya tek bir aracın uygulaması olarak değil, bir dizi uygun aracı birleştiren uzun vadeli bir süreç olarak düşünülmelidir.

Sonuç

Bu el kitabı katılımcı süreçleri daha iyi uygulamak için bilgi, araç ve becerilere genel bir bakış sağlamıştır.

Amacı, spor ve gençleri içeren ve çalışmalarını kamuoyunu aldıkları kararlara dahil etmelerini gerektiren kuruluşlarda yöneticilerin, koçların, personelin ve karar vericilerin ihtiyaçlarını karşılamaktır. Bu, araştırmacıları, danışmanları veya üniversite çalışanlarını, politikacıları ve genel halkı içerebilir.

Bu El Kitabında tanıtılan araçların kullanımı, karar vericilerin halkın katılımı hakkında konuşmasına ve anlamlı kamu değerlerini planlama ve karar verme sürecine dahil etmek için muhalefetin kontrol edilmesine yardımcı olabilir. Katılımı etkin bir şekilde yapmak, öğretilebilen ve dolayısıyla edinilebilen teknik bir beceridir.

Birçok karar verici ve yönetici her gün “katılır”, ancak birçoğunun uygulamalarını yansıtmaya veya daha iyi yapmanın yollarını düşünme fırsatı yoktur.

Bu El Kitabı, bu fırsatı sağlamak ve bu karar vericilerin ve yöneticilerin / antrenörlerin genç topluluklarla ve genel halkla, sürece yönelik ayrıcalıklı bir araç olarak spor yoluyla daha kritik çevresel farkındalık için iyi insan kararları vermelerine yardımcı olabilecek yararlı bilgi ve araçlar sağlamak üzere tasarlanmıştır.

Bibliyografik Referanslar

- Arnstein, S. (1969). A ladder of citizen participation. *Journal of the American Institute of Planners*, 35, 216-224
- Auditor General of British Columbia (2008). Public participation: Principles and best practices for British Columbia. Report 11. Victoria, British Columbia. <http://www.bcauditor.com/pubs/2008>
- Beckley, T., Parkins, J., and Sheppard, S. (2005). Public participation in sustainable forest management: A reference guide. Edmonton, Alberta, Canada: Sustainable Forest Management Network.
- Burgess, L. (1990). A block association president's perspective on citizen participation. *American Journal of Community Psychology*, 18, 159–162.
- Crosby, B. (1992). Stakeholder analysis: A vital tool for strategic managers. Technical Notes, No.2. Washington, DC, USA: Implementing Policy Change Project for the US Agency for International Development.
- Dalton, J.H., Elias, M.J., Wandersman, A. (2001). *Community Psychology: Linking Individuals and Communities*. Wadsworth/Thomson Learning, New York.
- DSE – Department of Sustainability and Environment (2005a). An introduction to engagement, Book 1: Effective engagement. Government of Victoria, Australia. <http://www.dse.vic.gov.au/effective-engagement/resources/download-effective-engagement>
- DSE (2005b). The engagement planning workbook, Book 2: Effective engagement. Government of Victoria, Australia. <http://www.dse.vic.gov.au/effective-engagement/resources/download-effective-engagement>
- DSE (2005c). Effective engagement toolkit, Book 3. Government of Victoria, Australia. <http://www.dse.vic.gov.au/effective-engagement/resources/download-effective-engagement>
- Florin, P. R., & Wandersman, A. (1984). Cognitive social learning and participation in community development. *American Journal of Community Psychology*, 12(6), 689–708.
- IAP2 – International Association of Public Participation (2007a). Spectrum of participation. www.iap2.org/associations/4748/files/spectrum.pdf
- IAP2 (2007b). Core values. <http://www.iap2.org/associations/4748/files/CoreValues.pdf>
- IAP2 (2010). Code of ethics. <http://www.iap2.org/associations/4748/files/CodeofEthics.pdf>
- Krishnaswamy, A. (2009). *Strategies and Tools for Effective Public Participation*. FORREX Forum for Research and Extension in Natural Resources. Burnaby.
- Kieffer, C. H. (1984). Citizen empowerment: A developmental perspective. In J. Rappaport, C. Swift, & R. Hess (Eds.), *Studies in empowerment: Steps toward understanding and action* (pp. 9–36). New York: The Haworth Press

- Krishnaswamy, A. (2012). Strategies and tools for effective public participation in natural resource management. *Journal of Ecosystems and Management* 13(2):1–13. | Resources. <http://jem.forrex.org/index.php/jem/article/viewFile/124/128>
- Means, K., Josayma, C., Nielsen, E., and Viriyasakultorn, V. (2002). *Community-based resource management conflict: A training package*. Volume 2. Bangkok, Thailand: FAO/ RECOFTC
- McMillan, D. W. & Chavis, D. M. (1986). A Sense of Community: A Definition and Theory. *American Journal of Community Psychology*, 14, 6–23.
- McMillan, D. W., Florin, P., Stevenson, J., Kerman, B. y Mitchell, R. E. (1995). Empowerment praxis in community coalitions. *American Journal of Community Psychology*, 23, 699-727.
- Stevens, K., Morris, J. (2001). *Strugling Toward Sustainability: Considering Grassroots Development*. Nipissing University, North Bay, Ontario, Canada. Decision Academic Graphics. Ottawa, Canada.
- Ziegenfuss, J.T. Jr. (2000). *Building Citizen Participation: The Purposes, Tools & Impact of Involvement*. XIV Concurso de Ensayos del CLAD “Administración Pública y Ciudadanía”. Caracas.
- Zimmerman, M. A. (1995). Psychological empowerment: issues and illustrations. *American Journal of Community Psychology*, 23, 581-599.
- Zimmerman, M. A. (2000). Empowerment theory: psychological, organizational, and community level of analysis. En J. Rappaport y E. Seidman (Eds.), *Handbook of Community Psychology* (pp. 43-63). New York, NY: Kluwer Academic/Plenum Press.